

KAZAAM!

Barnet.

Ett barn föds vetande.

Sin egen natur.

Den utmanas av sin egen familj och tillslut kommer till att veta sig själv.

Efter ett tag så kommer barnet att tro på sig själv.

Och därefter tvivla på sig själv.

Symboliskt kan detta liknas vid en solnedgång.

Så vad behövs nu då? En skalpell? En näve piller? En ny skola? Omfattande terapier? Knappast. Med nödvändigheter i letandet. Efter sin egen natur. Som finns inom barnet. Jag har tvivlat. Jag har funnit tro. Jag har levt i nyansering av tvivel och tro. Jag har kommit till vetskap. Men nu varken tror eller vet. Jag är.

Ljuset har gått upp för mig. Min egna insikt. Där jag inte längre hävdar någonting i dualitet gällande min egen natur. Den finns alltså inte längre någon objektivitet mellan det jag är och min egen känsla som inte kräver någon som helst åsikt. Sann. Jag har återfunnit vad som inte går att hitta. Naturligt. Vad som skapar all förvirring? Är ifrågasättandet. Som har sin grund i tvivel. Som överräcks av tidigare generationer. Som bara har möjligheten att ge det som dom själva har. Och detta skapar korruption. Allt korruption handlar om ett objektiskt avstånd från det som naturligt är subjektivt hos ett barn. Kärlek. Som den är. Inte alls ifrågasatt. Inte alls involverad i någon som helst åsikt. Det bara är. En åsikt har alltid ett värde med sig. Åsikten i sig är en ifrågasättning. Och beroende på hur mycket tvivel åsikten har desto mer eller mindre negativt värde för den med sig i form av fångenskap. Det som skapar fångenskap är ett avstånd från den sanna naturen inom oss. Denna skapar obehag. Motsatsen till frihet. Som är underbart. Barnet lever kvar. Vi åldras aldrig. Vi skapar lager av skydd från att känna obehaget. Som en funktion för att fungera i ett samhälle. Samhället kan vara sant eller falsk. Och det beror på hur mycket var och en bekräftar sin sanna natur. Ju mindre den

sanna naturen bekräftas desto mer objektiva blir vi och dualitet blir grundproblematiken i alla brott. Vi försöker genom ansträngning att lösa problemet med att behandla obehaget med behag. Utifrån och in. Det fungerar temporärt. Men är falskt. Varför detta är falskt är för att vi försummar, nedvärderar och fullständigt avfärdar vår sanna kärleksfulla natur i avstånd som ökar i brist på emotionellt ansvar. När ansvaret väl tas så sker underverk på mindre än en sekund. Vad som sker är individens egna ödmjukhet och därmed lojalitet och får således tillgång till vad den behöver. Av sig själv. Vi bar alla svar. Vi förstår vår egna unika korruption. Men bråkas med friheten endel då vi först känner att vi vill rättfärdiga den felaktiga vägledningen vi fått av tidigare generation. Känslorna som talar emot oss är energi i rörelse. Energi går inte att hålla fast. Det är omöjligt. Därav obehaget. Så människan behöver uttrycka sig. Och sluta bekräfta sig själv som motstånd till sig själv. Detta sker i lager av ilska och sorg. Men båda dessa lager har sin grund i svek. Och behöver kännas ordentligt. Annars vet vi inte vad smärta eller njutning är. Som är inifrån och ut. Det vill säga, uppskattning. Motsatsen till nedvärdering.

Antingen så är man emot sig själv eller så är man för sig själv. Lojaliteten är det enda som behöver bevisas. Men kräver ingen alls att man hävdar sig. Känslan är det som bestämmer allt. Eller logiken. Logiken är en rationell struktur och är materiell. Något som har någon slags form. En åsikt tar sig form. Ren kärlek är formlös. Så kärleken bestämmer. Rent naturligt. Helt utan opposition. Då den segrar genom att bara vara. Det går inte att tänka sig. Alls. Utan bara att känna. Så hur gör en människa det? Hur tänker man ut något sådant? Det gör man inte. Man går emot sitt falska jag. Alltså den personliga identiteten. Som ständigt förändras och aldrig är ett faktum. Så på så vis finns den faktiskt inte. Det är flyktigt. Om denna bekräftas och kärleken ses som utanför så försöker man fly från sig själv där man är. Men vart ska man gå? Man följer ju med oavsett. Svaret är att bekräfta det som naturligt är sant. Oavsett. På sikt så börjar man tro på detta då man byter ut den felaktiga koden i relation till uppfattning som vid flyktigt obehag är negativ i sin natur. Den negativa naturen är också en del av allt och behövs. Som vid nedbrytning. Saker och ting behöver försvinna. Löv, fåglar, gräs, kroppar. Allt återvinns. Och återfinns. Men aldrig som tidigare. Det som inte kan dö någonsin är den eviga kärleken. Det är konstant eftersom den är oberörd och kan inte någonsin påverkas av någonting. Skulle den kunna det så hade ingen existens funnits alls. Vi föds alla som barn. Vi formas av vår omgivning. Ibland negativt och ibland positivt. Allt beroende på ödmjukheten och tacksamheten hos tidigare generation. En ödmjuk person lyssnar. Inte med öronen. Den lyssnar med sina känslor. Som upplevs i hjärtat. Vi kallar detta för intuition. Och är vårt spirituella

språk av ren kärlek som kopplar oss samman utan någon som helst distans. Alltså fullständigt subjektivt. Singularitet. Motsatsen till dualitet. Så beroende på hur "frånkopplad" en människa är från sin sanna natur desto mer påverkan i negativ energi har den i relation till den nya generationen i brist på ödmjukhet. Till sig själv. Inte till barnet. Den är konkurrens kraftig. Och korrupt i relation till sig själv och sin sanna kärleksfulla och fria natur.

Om så är fallet så sker massvis med vilseledande kontroll. Barnet saknar utvärdering ännu eftersom det är fritt inom sig så barnet kommer att känna att något är fel. Men tror på den tidigare generationen då den har ett starkare autoritärt uttryck. Men falsk. Så tyvärr leder detta till att barnet tappar sin naturligt intuitiva/spirituella koppling och delar på sig. Barnet kommer alltså ifrån sig själv. Själ. Vi har ingen själ. Vi är själ. Goda. Fullständigt. Goda själ. Gott nog. Men baserat på vilseledande behandling så blir vi missvisade vårt ursprungliga givna värde som saknar någon som helst maximal angivelse. En angivelse i relation till detta skulle innebära en åsikt. Och därmed har med sig ett ifrågasättande och då ett negativt värde. Beroende på hur stark övertygelsen i from av kontroll så absorberas detta i vårt undermedvetna för att instruera oss om fara. Så kontrollen och uttrycket i sig är inte fel. Vi behöver mena allvar och vägleda tydligt att hoppet ned för bergskanten eller handen i elden är destruktivt för oss. Så vi behöver detta för att kunna respektera vissa element i vår miljö. Men när detta sker i relation till prestation uppfattat som något definierande för vår person? Då tar vi illa vid oss i relation till rädsla som är motsatsen till kärlek. Kärleken är ljus. Kärleken är varm. Rädslan är mörk. Rädslan är kall. Därav en människa som bor utomhus i minusgrader utan mat alls. Den nedvärderar sig själv såpass mycket från insidan ut. Den har alltså en falsk uppfattning om sin sanna kärleksfulla natur. Och behandlar sig som den mår. Vilket är perfekt. Då detta gör människan medveten. Om sitt eget beteende. Och kan således göra något åt detta. Precis som en hand som börjar bubbla i blåsor instucken i en brasa. Det är samma missförstånd. Om handen hålls kvar där till den blivit en kolbit och tillslut ramlar av gör det av en enda anledning. Själ sabotage. Falsk jag agerar. Själ sabotage. Om personen brinner upp totalt och blir till ett skelett i framtida askan? Innebär i sin grund en extremt liten känsla av värde i relation till sig själv och därmed sitt eget liv. Vi och livet är ett. Vi har eller upplever inget liv utan oss själva. Vad som räddar allt från den vansinniga idén om att ens elda upp sitt lillfinger handlar om ödmjukhet. Och ansvar. Återkoppling. Till sitt sanna jag. Det odödliga själsliga jaget. Som vi faktiskt är. Hur vi får kontakt med det är genom att relatera med oss själva. Att uttrycka oss. Skriva. Prata. Sjunga. Skapa. Och begrunda detta i

förundran. Att uppskattningsvis se vad som blev sagt. Och vad det betyder gällande vår position. Vår position är antingen i ett hav av känslor vi inte får grepp om eller i ett järngrepp av personligt dömande. Om en människa sjunger en känslomässig sång men har svårt att klara av detta eftersom detta väcker mycket minnet av sorg? Då är detta vad som behövs. Att uttrycka mer av det och låta känslorna göra sig hörda. Om en människa pressar sig själv i ansträngning likt personligt förtryck så lever den under dom.

Båda dessa situationer som skapar omständigheter är ett resultat av en obalans gällande det feminina och det maskulina. Som själen faktiskt inte är. Själen är fri. Vi är fria naturligt. Men sitter i fängelse eller dricker ihjäl oss baserat på bristande förståelse. Utan förståelse så är vi inte medvetna. Utan medvetenhet så blir det svårare med förändring. Vart ska människan gå? Vem ska den prata med? Vad behöver människan? Kärlek. Endast. Som vill vi ha massor av olika upplevelser. Men det är en annan sak. Så ett barn som blir kontrollerat i förtryck projicerat av en tidigare generation som betar sig oansvarigt gällande sina egna känslor blir än så mer korrupt när detta barnet kommer längre och längre ifrån sig själv och samtidigt får massor av presenter från den tidigare generationen som har skuld-känslor i relation till sig själva. Barnet konstrueras då på så vis att det blir materiellt. Och onaturligt. Barnet, beroende på styrka och kontinuitet gällande det falska kontrollerande beteendet från den tidigare generation kan komma att bli en människa som säljer sig själv fysiskt i sexuella sammanhang eller köper sexuella tjänster. Båda två är en och samma känslomässigt. Men nyanserande i relation till varandra beroende på kön, uppväxets förhållanden och egen känslighet i relation till olika upplevelser. Men båda två i detta mötet gällande denna interaktion skulle kunna sätta sig på sängkanten med kläderna på. Och fråga varandra vad kärlek är?

Kärlek är inte sex. Alls. Totalt separerade från varandra. Men i en uppfattning om detta så blir en känslomässig värld omtumlande i relation till prestation och svek. Som tillslut leder till att en fysiskt separation händer. Men den har sin grund i det känslomässiga sveket i relation till var och en av människorna som skils åt. Som alltid handlar om det obekräftade sanna jaget. Om paret bestämmer sig för att lägga all konkurrens åt sidan och bete sig moget i sammanhanget så leder detta till att man frågar sig vad som är rätt. Istället för vem som har rätt. Om vem som har rätt i ett starkt omoget beteende sker så resulterar detta ofta i att en av parterna tycker att denne har mer rätt till barnen. Detta är en manifestation av ägande. Den materiella, rationella och logiska delen av en människa äger. Och kallas för egot.

Egot äger eftersom det vill försöka hålla sig vid liv. Men kan aldrig göra detta eftersom det inte finns. Därav ägande behovet. Egot ÄR personligheten som allting förändras. Och därmed inte finns. Så det blir ett väldigt kraftigt dömande i negativ energi som visar barnen det mest felaktiga beteendet möjligt.

Brotten. Är ett resultat av den personliga uppfattningen gällande en sann känsla av värde. Alltså aldrig en tanke. Vi kan tänka oss mycket här i världen. Men vad vi känner är allt. Så en människa kan verbalt uttrycka sitt värde. Rent logiskt. Men om känslan saknas så.. Saknas den. Därav vikten av ödmjukhet inför sig själv. Sitt egna beteende. Och då även sin egen skapelse och sitt eget bidrag till en värld av konkurrens eller partnerskap. Affären är alltid energi. Alltid. Allting är energi. Från början till slut. Men har olika manifestationer där emellan. I relation till prestation? Eller i relation till kärlek som aldrig konkurrerar. Som vi naturligt är.

Den som går emot sig själv sitter inne. Den som är för sig själv går fri. Onaturlig eller naturlig. I relation till naturen. Som inte går att ifrågasätta. Det är en omöjlighet. Så en början till tro på ljuset. På den kärlek som finns men som inte går att se fysiskt? Är början. Som leder till en starkare övertygelse. Som är en kontinuerlig tanke vilket tillslut leder till en starkare tillit. Tillit saknar tillslut tro. Då finns bara vetenskap. Man vet kärlek. Om ett avstånd till detta inte längre finns så sker naturligt och ansträngnings fritt in singular subjektiv identifikation.

Med den energi som skapar allt och gör allting möjligt i hela Universum.

Samma för alla. Och har ingen distans. Så vi är faktiskt ett. En kärlek. Som delar på sig för att uppleva sig själv. Och utvecklas för att kunna expandera och bli mer av sig själv. Väldigt vackert! Som en galax.

Många skriver sina memoarer i förståelse kring livet. Ibland 700 sidor. Jag är nu på sidan 5. Magiskt faktiskt. Vad kommer det ifrån då? Intention. Jag valde att lägga allt personligt åt sidan för alla. Jag ville ge detta till alla. För en bättre värld. En värld av kärlek. Som även innehåller sex. Och ibland en liten whiskey kanske? Jag tycker om en god ciggar också. Men jag äter inte skit. Jag är sann. Om jag accepterar lögnen så smärtar jag. Ofantligt. Och därav kommer min vridna historia snurrad flera varv i destruktiv vägledning. Som jag fått nysta ut och fått ett resultat som detta i medvetenhet som jag kan dela med mig av. Men det som har gett mig mest. Och detta är så sant som det strax står skrivet. Är från tidigare generationer och den intelligens som astralt finns för hämtning. Men den sanna intentionen om

något så vackert och kärleksfullt som möjligt så kommer assistansen. Då kommer inspirationen som leder till förståelsen och därmed förlåtelsen. Mitt hjärta och jag har gått igenom detta tillsammans. Jag har varit nära att dö flera gånger. Men aldrig gett upp. Jag har faktiskt varit villig att dö fysiskt och upphöra på jordens yta som människa för att ge alla klarhet. Som inte finns i text. Klartext är vad du just nu läser. Så klart som det bara går.

Men vad du får mest av är din egna viljas kraft som tar dig dit du vill mest.

Och det är hem.

Hem är där hjärtat är. Utan dom. Utan ifrågasättning. Alls.

Där är du fri!

Där hör du hemma.

Min vackra fina människa. Låter det som att jag pratar som Gud? Det gör jag. Jag är Gud. Jag är ljuset. Jag är sanningen. Jag är kärleken. Jag är.

Singulärt subjektiv med min sanna natur. Återigen.

Jag fick inte vara det särskilt länge som bebis. Då jag fick en uppfattning i relation till avsaknad kognition att jag hatade mig själv och inte var värd nästan någonting.

Så de sidor som saknas här. De resterande 690 sidorna kanske. Är mitt förflutna..

Något som jag inte identifierar mig med längre. Det har gjort sitt. Så behöver det tillslut gå till fullt ut. Om man vill uppleva det man är och samtidigt önskar mest.

Frihet.

Starkt som bara fan! Starkaste människan i världshistorien. Kom mot mig med både miniräknare och linjal så visar jag att skåpet inte ens finns. Vi projicerar hela vår upplevelse. En holografis representation och vår egen uppfattning. Den egna uppfattningen går att ändra på. Och därmed ändras reflektionen från projektionen. Då är regissör. Du är scripta. Du är huvudroll. I ditt liv. Manus skrev du innan du kom. Det kallas för öde. Som är bäcksvart i självmord eller mord.

Som är ett rån i fullständig oheligt i relation till dig själv inifrån och ut. Från den saknade medvetenhet och känslor av vrede och sorg från tidigare svek.

Demonen klagar.

Det är så den väcks och skapas.

Det finns ingenting att klaga på. Bara att förstå bättre.

Du är aldrig dålig. Det finns inte ondska.

Bara nödvändig destruktivitet i relation till medvetenhet. Nödvändigt ont.

Om vi vägrar förhålla oss ödmjukt. Som alltid leder till tacksamhet. Som alltid handlar om insikt. Och som gör livet bättre.

Vad som är bra kan alltid bli bättre.

Vad vi säger till oss själva genom ord och konsumtion, genom val i alla relationer skapar ett starkare lås i dom eller upplösning till frihet. Högre makter brukar det sägas. Vad är högre om inte en ljusare ton. Allt är energi. Allt är vibration i rörelse. Känslor.

Rättfärdigandet i offerroll eller som förövare håller oss låsta. Antingen hemma eller på anstalt. Droger finns i mängder av utföranden. Flykten är grunden till dom alla. Flykten från oss själva inifrån. Möt vad som behöver mötas. Gå igenom det och släpp det tillslut. Och finn frihet. Kärleken! Den sanna naturen? Den kommer på köpet. Kärleken är.

Du kan inte göra annat är att bekräfta den totalt när du slutat bekräfta massor med annat. Lögnerna. Sanningen är här. Nu. Vad i tid. I ett tidlöst universum. Så ska du få se genom en allmän känsla hur underbar du är.

Mitt äskade barn.

/ Om jag kan? Så kan du. Ingen stress. Men gör något varje dag. Med min bakgrund så tog det 8 år 7 dagar i veckan dedikerat. Men 42 år totalt i ett virrvarr först. Innan jag lät mig inspireras. Som du nu blivit när du läst detta.

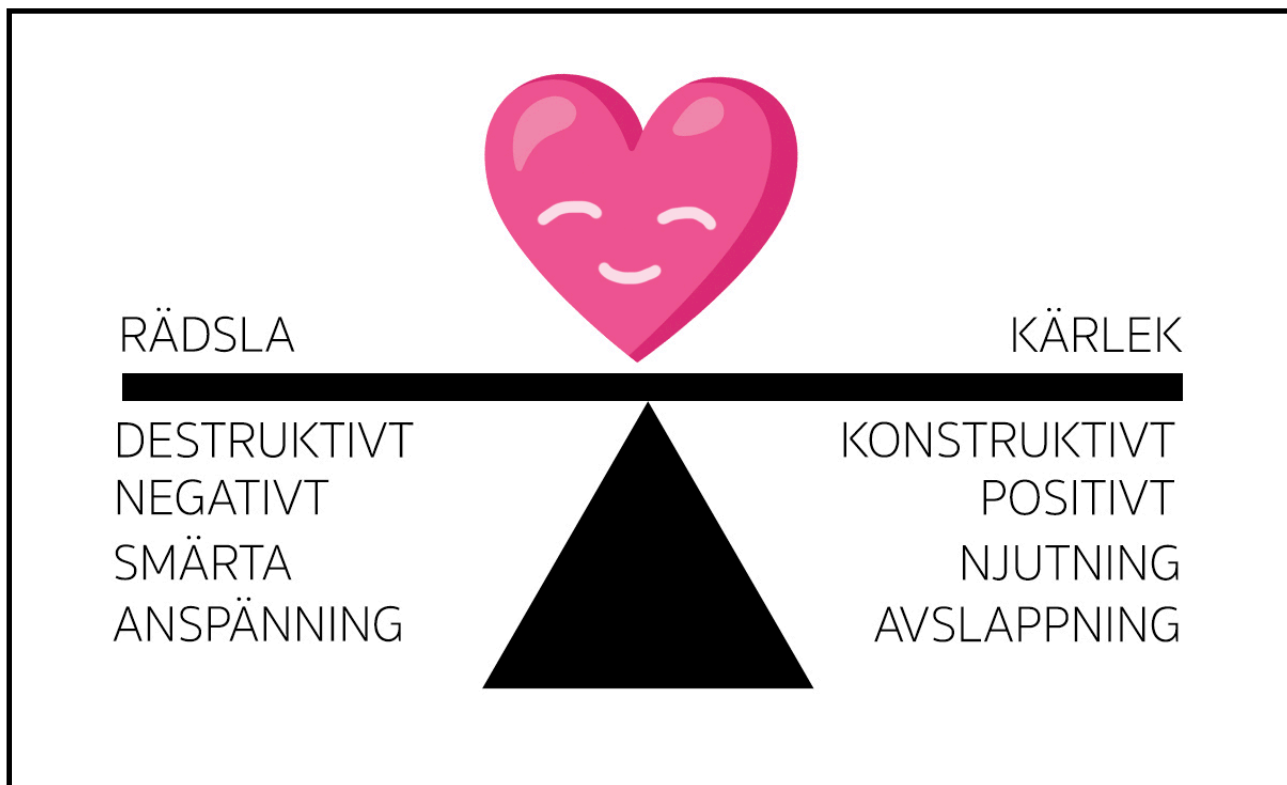
ÄTA INTE MÄTA

Vad vi konsumerar skapar en reaktion. Utan signal substanser så får vi ingen upplevelse. Allt vi konsumerar väcker något inom oss i form av fundering. Vi väljer sedan i lugn och ro att antingen fortsätta detta med en fortsatt reaktion eller med en inkännande respons. Som aldrig handlar om jämförelse då allting är ständigt nytt. Jag utvecklas. Du utvecklas. Och personligheten som sagt är aldrig konstant och därav det ständigt nya. Du vaknar som en ny människa varje dag. Du går igenom livet som en ny människa hela tiden. En reaktion följd av en reaktion leder till en frustration eftersom insikten inte tillåts. Det resulterar i skada från ett beteende i kontroll då man försöker justera utsidan istället för insidan. Beroende på känslighet i relation till upplevd nedvärdering så orsakar detta krig. Smått eller stort. En misshandel på stan eller tillsammans med sin partner. Men även mellan folkgrupper som i stor skala ger katastrofala konsekvenser. Vad allt sådant handlar om är bevis i form av hämnd. Människan identifierad med den ideella tanken agerar irrationellt då den finner svårigheter med att svara sig själv. Som är själva responsen. Ibland sker situationer av stark reaktiv påverkan. Då gäller det att förhålla sig lugnt i sin helhet omedelbart för att inte skada. Det handlar om anspänning till den grad att människan känner sig extremt obekvämt. Vad som löser allting igen och som leder till insikt med ett större perspektiv är avslappning. Vi tycker inte om att vara obekväma. Naturligt så eftersom detta innebär förlust i relation till bekvämlighet och blir då smärta i relation till njutning. Vi önskar inget annat än att njuta av livet. Och gör det i varierande grad baserat på vår egna känslomässiga förståelse för oss själva med också andra. Men vi kommer först. Ett misstag i detta är att sätta sig själv först som person i relation till andra. Detta skapar själva konkurrensen. Men är rättfärdigat i relation till känslomässig respons. Något som framgår tydligare då man bekräftar sin sanna natur och inte den falska. Egot tar. Egot dödar ibland. Men gör det i försvar. Då personligheten genom val att stanna oförändrad gör sig själv obekvämt och anspänd inför all sorts förändring. Valet görs av oss själva. Genom investerad energi. Fokuserad på vad vi önskar eller inte. Alla människor vill uppleva någonting bättre i livet men fastnar i fokus på vad som är "fel". Men det finns inget fel. Bara en felaktig uppfattning som bekräftas. Vi vill "gå till höger" och talar om det ideligen men fortsätter att lägga all vår fokuserade energi "till vänster". Och på så vis får vad vi ger. Tills vi förstår själva vad vi håller på med. I sin helhet en beskrivning av själv sabotaget. Men som

kan förändras så vi blir mer medvetna om vårt eget handlande. Pengar tex finns inte. Men är en manifestation nämnd som valuta som rent sagt handlar om möjligheter. Fler möjligheter är något som de flesta önskar för att kunna bli mer av det vi är. Och allting i hela Universum är skapat och består i all evighet från och till ren kärlek. Så vill en människa uppleva så mycket som möjligt så behöver den vara "ren". Alltså sann. I relation till sig själv. Att ljuga om det ena än det andra skapar låsningar i relation till öppenhet. Det som står öppet är alltid möjligheten men som försvinner då vi stänger oss känslomässigt. Vi får ändå en upplevelse. En upplevelse som kanske blir godkänd i acceptans. Som en bit kartong i sällskap med en råta under en bra ätandes på ett äppelskrutt. Eller så sover vi en natt på grand hotell och äter rysk kaviar tillsammans med en underbar kvinna. Allt från grunden vårt eget val i relation till reaktion eller respons. Allting helt och hållet baserat på vårt egna konsumtions val. Och då menar jag från början om vi väljer att konsumera själva reaktionen som leder till vidare reaktioner eller om vi äter vår egen kärlek. Livets hjul. The Circle Of Life. Är kärlekens cirkel. Och ger det absolut bästa resultatet då cirkeln är sluten. Den finns allting där. Livet går vidare. Men det kan även ha ett glapp i sig i varierande storlek. Tillåt dig själv att se livets cirkel som allra bäst helt vit. Och glappet som en del svärta som tar upp en given mängd av vad som naturligt och trivsamt är menat att vara ljust. Det är rättfärdigandet och dömandet. Hämden och domen. Den kan vi äta. Om vi vill. Hela dagarna faktiskt. Från att vi vaknar tills att vi går och lägger oss igen. En människa som väljer att kaka på så vis får en nästintill svart cirkel med ett glapp av ljus som återkommer stundtals då man hamnar i ett tanklöst tillstånd. Det mörka. Det svärtande. Det smärtande. Är en negativ tanke. Som faktiskt också är kärlek. Vad den försöker säga och förmedla är distans. Från vår sanna natur. Och på så vis fungerar vi och vårt därmed själv korrigerande system. Allt för att väcka. Det är med fördel njutningsbart att vara vaken när man lever. Hur mycket bestäms av oss själva. Då vi antingen lever i distans eller i närvaro. Och handlar då om fokus i relation till tanken om ifrågasättning. Eller om vi förstår den, förlåter den och släpper den. Vart ska vi leva då? Vart ska vi lägga vårt fokus då? I skrevet? Det finns bara tre val. Två är obalanserade och ett är balanserat. Hjärnan är till förfogande. Om vi leder oss själva naturligt goda. Vi kan också leva primitivt i relation till vad som i grunden handlar om fortplantning som handlar om vår sexualitet. Barnet lever endast i två världar då det växer upp. Hjärta och hjärna. En sanning och en ifrågasättning. I relation till livet och därmed kärleken. En mognare människa får ännu en utmaning då sexualitet introduceras. Vilket blir en mycket komplicerad operation i stor förvirring gällande sin sanna natur. Vi föds som pojke eller flicka. Vi mognar till man eller kvinna. Så är det bara. Acceptera detta. Stöd inte lögnen.

Vad vi attraheras av sexuellt är vad som är och kan inte dömas. Men envisas ibland med detta nedlåtande beteende ändå vilket handlar om en smal-tänkt ide och ett missförstånd gällande acceptans och eget intresse. Människor som lever under förtryck inom sig vilket är en obekräftad sann natur får detta genom sin mentala anspänning uppfattningen om att en acceptans i relation till en sexuell relation mellan man och man eller kvinna och kvinna skulle innebära att dom själva måste tycka om det och "egentligen vilja det själva" för att kunna acceptera. Utomordentligt korkat. Omoget. Dömande. Oförstående. Som har sin grund i ett missförstånd där kärlek och sex skulle vara samma sak. Två människor som bara måste vara med varandra då de finner en sådan djup kärlek som inte kan beskrivas med ord kopplar samman utan sex. Precis som en förälder gör med sitt barn. Som inte heller har någon sexuell natur alls. Men samtidigt.. Om en förälder inte kan skilja på sex och kärlek. Känslomässigt. Så finns risken för att det största brotten sker. Vilket är att gå emot någons vilja i den mest extrema vilseledning möjligt. Detta skapar starkast förvirring för människan inte ännu sexuellt mogen och framförallt när detta sker i relation till vad som uppfattas vara tillsammans med en människa som representerar kärlek i det närmaste. Sker detta innan barnet utvecklat kognition. Alltså en egen värderande tankeverksamhet så kommer barnet att uppfatta detta som att det gör alltsammans mot sig själv. Sex är underbart vackert och njutningsfullt. På rätt sätt. Inga fel med det. Vad som görs under den sexuella akten bör ske med glädje. Inte i sorg eller nedvärdering. Absolut inte i vrede. Om sorg, nedvärdering och vrede finns med i engagemanget så bör sex avstås. Totalt. Det människan behöver är det enda den behöver men i detta fallet saknas och är kärlek. Som inte är sex. Det blir ganska tydligt och förståeligt då vi kan älska våra barn villkorslöst. Kärleken är. Och håller inga åsikter och därmed inga värderingar. Den tillåts att vara ren och som den är. Och då kan vi komma samman faktiskt utan fysiskt kontakt. Vi känner så starkt så det känns som att hjärtat ska spricka i avstånd från varandra. Vad som attraherar två människor handlar om den känslomässiga inre världen. Om en stor distans finns i relation till detta som är vår sanna natur så blir man istället en del av "den undre världen". Som tydligt beskriver en fokuserad energi som oscillerar mellan hjärna och skrev. En dominerande tanke som VET att den är värd men känner det inte men som agerar kallt för att erövra sitt rättfärdiga liv. Tillsammans med en varm eld av passion men i sexuellt missförstånd som gör att man antingen säljer sin kropp för pengar eller köper den produkten. För att leva i hjärtat så krävs faktiskt i relation till korruption en friskrivning. Alla våra känslor som förhindrar detta handlar om rädsla, skuld och skam. Samtliga befinner sig under hjärtat. Från skrevet till magen och sist mellangärdet. Där sitter anspänningarna som förhindrar blodet

från att komma till och fylla hjärtat. Blodet är livet. Utan blod lever vi inte. Om vi önskar att leva så mycket som möjligt så behöver vi kärlek. Vi behöver liv. Men i anspänning i relation till rättfärdigande så förhindrar vi oss själva från den bästa Grand Kaviar upplevelsen. I rädsla för sanningen i sin grund. Där vi ärligt talat skäms och känner skuld för vårt eget destruktiva beteende. Som vi undviker. Tänka sig. Varför då? Jo därför att det gör så ont att bli sviken. Så vi försöker döva och fly detta vilket skapar besvikelse. Att be är att instruera. Att instrumentera sig själv. Den sunda kommunikationen om en önskan om något bättre. Och genom den för vi vad vi önskar. Det är givet. Kärleken dömer inte utan bara ger. Vad som gör att detta inte sker med omedelbar verkan iallafall tillsynes handlar om den allmänna känsla om att känna sig förtjänt eller inte. Vi är i grunden alltid värda allt vi någonsin önskar oss. Vilket alltid handlar om den egna kärleken så mycket som möjligt och blir vår upplevelse i projektion & reflektion baserat på vår egen sanna natur eller inte. Från våra egna val i reaktion eller respons. Där vi väljer att konsumera och äta den som ger eller tar. Och får ett resultat därefter. Barnet. Det kärleksfulla barnet. Får kläder, mat, tak över huvudet och medkänsla. I varierande upplevelse i jämförelse med vad som kännetecknas som tryggt och positivt underhållet i relation till tidigare generations uppfattning om den totala bilden gällande hela detta dokument. Som inte handlar om ord alls. Utan om den känslomässiga förståelsen i relation till sig själv. Vi kan bara ge det vi har. Vi har allt. Men håller oss undan för det. Vilket handlar om intellekt. Den lilla delen av oss som tar det moraliska och etiska beslutet faktiskt väldigt snabbt och enkelt när vi först och främst lever intuitivt och känslomässigt då vi i naturen är kärleksfulla varelser. Barnet som upplever detta i falsk presentation som ges från en korrupt tidigare generation kan således formas till en individ som tar vad den är värd då den inte sanningsenligt känner det. Som att råna en värdetransport eller som att förgripa sig sexuellt på någon utomhus en kall natt. Feghet. Men som har sin grund i vrede och sorg i relation till sin sanna natur som den faktiskt inte känner. Det är väldigt olyckligt för det nedvärderande barnet. Men aldrig synd om någon. Synden i sitt totala uttryck handlar om klagan. Barnet kan uttrycka sig men kanske inte vågar. Och det är synd. Det blir en slags inverterad klagan som aldrig sker. Och leder till ett ögat tryck som tillslut skapar så stark obekvämlighet att reaktionen blir till agerande och en klasskamrat kanske får en snyting på skolgården. Den vill egentligen slå sig själv. För att väcka sig. Och försöker tala om det för omvärlden då barnet inte ännu kognitivt förstår skapelse. Jag gråter nu när jag skriver detta. Stackars barn. Som nu sitter inne för våldtäkt och rån. Låst i säkert destruktivt förvar. Med härkomst från sin egen falska natur. Föräldrar är inte Gud. Blod betyder ingenting på det sättet. Allt handlar om kärlek och rädsla.

Låt oss säga att hjärtat på bilden representerar sex i relation till sexuell mognad. Som är underbart i relation till framförallt vördnad. Men även respekt och integritet. Ödmjukhet och tacksamhet. Som finns naturligt i en sund känslomässig förståelse som inte kräver så väldigt mycket tankeverksamhet egentligen. Men säg då att en människa känner att allt är bara kärlek och vi kan acceptera allt underbart tillsammans. Då lutar vågen åt kärlekshållet i relation till kärlek och övergrepp mot barn sexuellt sker. Om vågen lutar rädlans håll så skapas en sexuell frustration som leder till sexuella övergrepp i aggression istället. Sexualitet är alltså att upplevas som lös. Kärlek är fri. Och så är även sexualiteten. Men som förståeligt är bör vara i sund uppfattning annars sker önskade konsekvenser. Det finns ingen människa på hela jorden och faktiskt inte i all vår historia som vill göra illa. Men gör det ändå från trycket som uppstår i missförstånd som leder till agerande i relation till obekvämlighet som löses genom ytliga handlingar. På djupet. I vårt hjärta. Utan några som helst rättfärdiganden eller dömande. Lever vi fritt från insidan och ut. Där vi bekräftar vår sanna natur som ren villkorlös kärlek. All givande och för evig. Du kan kalla den för Gud om du vill. Men den är mer av vad den är en vad den beskrivs som. Kärlek helt enkelt. Vad två människor gör i samförstånd tillsammans för att njuta av varandras sällskap så nära som möjligt är helt OK i en mogen situation där egen vilja leder till något vackert. Att önska detta och uppnå detta i relation till ett starkt berusat krogbesök i bedövat omtumlande är egentligen legisens ligg. Människan vågar inte vara sig själv. Känslomässigt fri. Från dömande. Och då blir naturligt attraktiv. Som handlar om

sexuell kontakt till viss del men väldigt lite. Vi söker möjligheter. Att kunna leva roligare vilket är underhållande och är i sin sanna natur njutningsbart då vi delar kärleken tillsammans och ser varandra må så bra som möjligt. Det går inte att ligga sig till. Men känns som det en liten stund. Men lämnar avsmak och svek i relation till kärleken som hamnat längst bak då den är menat att vara först. Och det är själva grunden till konkurrens! Men i missförstånd som är relaterat till en felaktig uppfattning som är en korrupt identifikation. Vi är kärlek. Sen har vi en kropp. I kroppen finns en hjärna och i hjärnan finns en personlighet. Det är stor distans till det och bör så vara i relation till vår sanna natur. Vi är menade att känna oss hemma vart vi än står, sitter, ligger, konverserar eller går. Och då blir allting så bra som möjligt.

Det går inte att bestämma sig för detta och hamna här på en dag. Eftersom vårt undermedvetna är vanemässigt. Och fungerar så för att vi ska fungera i en given miljö. Men den miljön är ett resultat av vår inre miljö och agerar som utmaning i relation till vad vi önskar mest och det kallas för vårt öde. Ödet är skrivet av oss själva och finns inom oss. Vi tar del av ödet i form av drömmar som sker bitvis eftersom livet även skall vara en överraskning. Skulle det inte vara så finns det knappast någon mening med att se fram emot någonting alls? Portionerna som ges bitvis för att leda oss framåt kommer i form av inspiration. Visioner och känslor som talar för vad som komma skall. Och gör det i relation till hängivenhet gällande vår sanna natur. Vi får alltså inte vägledning där vi inte befinner oss känslomässigt och därmed blir resultatet av den uppriktiga känslan gällande vad vi känner att vi förtjänar. Som alltid får att komma närmare. I dedikerat agerande gällande det vi sanningsenligt önskar och är värda men samtidigt också givna när vi börjar förstå att så fungerar livet. Än en gång talar jag om för dig som läser att vi får vad vi ger. En bebis får inte en 300 grams köttbit med rostade rotsaker och rödvinsås med markant nyanserad smakupplevelse. Den får mosad banan. Bebiserna skulle dö om den fick varmrätten på Grand. Och på så vis fungerar även inspirationen som väcker oss mer och mer. Som egentligen tar oss längre och längre ifrån vår falska natur. Så vi uppnår egentligen ingenting utan istället blir mer och mer till vad vi naturligt är. Vad är det då kanske du frågar dig nu? Och då kan jag rekommendera ett internet köp. Kanske på rea vad vet jag? Men jag rekommenderar en stålbatong som du omedelbart efter upppackning slår i huvudet på dig själv så pass hårt att du ser stjärnor framför dig i ett ljus av en slags nyhetssändning i direktsänd insikt. Du kan behöva det. Så agerar makten ibland. I korridorer. Där människan agerar Gud som person. Det gör ont för alla det..

Ödmjukhet fungerar utan internet. Men ändå kräver uppkoppling. En förvaltad energi som ger dig allt du vill. Efter genomgången prövning av dig själv. Där du säkerställer ditt egna trygga förvar. Och kommer ifrån allt försvar. Och gläds per automatik ja faktiskt till och med tackar livet och kärleken för att du existerar. Och håller din stolhet borta från hjärna och skrev och istället håller den välförtjänt i ditt bröst.

Genialiskt eller hur.

Vackert inte sant.

Jo det är sant.

Otroligt? Nej. Konstigt ord. Tro bör man annars dör man. Troligt. Ja.

Vill du dansa? - Nej jag gillar inte det? Är du säker? Har du skam?

Vill du ta emot allt du någonsin önskat dig? - Nej jag trivs här. Med råttan.

Jaha.. Du är säker på det? Det råkar inte vara så att ni känner lite skuld kanske?

- Nej det gör jag inte. Det vet jag. Fråga råttan. Han vet allt om mig.

Jaha ja. Där ser man. Lycka till säger jag inte. Därför att tur finns inte. I ett attraktivt universum. Där vi är allt. Gudomliga kärleksfulla varelser som skapar vår egen värld. Vad säger råttan om det då?

- Han svarar inte. Han äter grillkorv just nu.

Jaha där ser man.

Humor vet du vad det är?

- Ja. Det är när någonting är roligt. Kul!

Ja precis!

Brukar du och råttan sjunga tillsammans och kanske gå på upptäcksfärd i stan?

- Nej.. Vi brukar ses här under bron.

Är du säker på att det är samma råttor?

- Jag tror det? Han ser ut som sig själv.

Mhm. Fint.

Har råttan någon familj? Har du hört talas om en råttkung någon gång?

- Hahah! Nej! Skulle en råttor vara kung? Det tror jag inte..

Njae. Den bär inte krona inte. Men det är ett fenomen som sker råttor emellan. Där dom fastnar i varandra. Och många av dom dör faktiskt men sitter fortfarande ihop med svansarna. Då de få som lever släpar med sig resten i en grupp av kanske 4 levande råttor och 10 döda.

- Oj. Vad äckligt.

Ja faktiskt. Hemskt. Öde. För råttan..

Din bästis.

Skulle du fråga honom om råd?

- Ja har gjort det.

Jag förstår det. Vad gör man när det är kallt och ensamt. Min äskade vän.

- Älskar du mig?

Ja! Det är klart jag gör!

- Men du känner ju inte mig?

Jo det gör jag

/Leo Rosenblad, en man av kärlek och förståelse. Naturligt.

Att vara ödmjuk är aldrig statistiskt.

Man förhåller sig ödmjukt. Inför alla situationer och möten med andra människor. Jag släpper ut råttan i skogen. Jag dödar den inte. Den lever sitt liv. Och vill bli kung den med. Fast vet inte riktigt vad det innebär. Så jag låter mig själv inspireras av sådant som jag ser som ljus i relation till mig själv. Det tar aldrig slut. Jag inspirerades i ett sådant möte häromdagen. Det var när jag skulle ned till stan på solpromenad och fick ett sånt varmt och vackert leende från en liten tjej som lärde sig cykla. Hon kände nog sig väldigt nöjd med att äntligen kunna åka runt på vägen och känna sig fri. Som ett körkort för henne kan jag förstå. Jag tänkte inte så mycket på det. Jag kände mest. Jag log tillbaka med fokus i hjärtat. Och i den stunden gav henne kärlek. Jag sa ingenting. Det behövdes inte.

Vi behöver inte forma. Vi kan vägleda men inte styra. Hon styrde ju själv eller hur?

Barn är. Barn vet. Barn tror. Tillsammans allting.

Säkra och trygga för att kunna ställa sig upp och dansa och sjunga utan skam eller skuld. Vad är rädsla egentligen där?

Vad är kraft och påverkan?

Vad är vinst?

Vad är en förlust affär?

Vad är svek.

Vad är du?

Av mig får du tusen hav. Hundratals berg. Fåglar som flyger. Solen som värmer. Kylan som biter. Kramen som läker. Av mig får du allt jag har. Jag vill ge dig det. Om du är vaken. Så kommer jag ge dig..Allt det där. Du aldrig ger dig. Så ge dig.

Ge upp. Ge upp all skit.

Men döm den inte som dålig. Allt är nödvändigt. I nöd är vi alla ibland. När vi insjuknar tex. Som är en nedvärderande tanke. Som manifesteras fysiskt då vi lär oss själva. Att återvända hem. Eller åka till rymden för att söka Neptunianskt botemedel. För allt vi i själva sanningen behöver, är kärlek.

Jag har åkt endel skateboard i mitt liv. Jag äskar det. Men det var ett tag sen jag åkte sist. Jag skapar även musik. Och skriver som så här.

Föreställ dig att jag åker till en skatepark. Och vid mötet i entusiastiskt energi så förmedlar jag till åkarna där att det värsta jag vet är att se en Hardflip gå åt pipan där brädan står på högkant i landningen och människan landar med skrevet i all tyngd på i smärta. Eller att jag sitter med en annan människa tillsammans vid ett piano och talar om att jag mår så dåligt när jag hör fel ton spelas. Kanske sitter jag i samtal med en annan människa och vill inte höra något negativt?

Det skapar en investering i allt jag inte önskar. Precis så agerar föräldrar som inte önskar att överföra sina destruktivt ärvda vanor. Och ger vägledning som är allt annat än konstruktivt. Då lär vi oss mer av vad som ger en avslagen upplevelse. När det enda vi önskar är en bubblande stund på Grand.

Hund. Dog på engelska. Blir baklänges God.

I njutning säger vi ooooh...Aaaah...

Good.

All good.

All God.

All is love.

Tänd lampan så blir det ljust. Då försvinner mörkret. Vi kan släppa det då. Inga problem. Så bekräfta det som är sant. Det som stämmer naturligt gällande alla. Och vi får ett liv så fantastiskt som det bara går utan gräns. Det är magiskt. Det är kärlek det. Det är frihet.

Vår i hjärtat är gemenskap. Låt råtten vara. Den fyller sin funktion. Sök tröst när du är ledsen. Uttryck ditt hjärtats sorg. Så ses vi med en picknick korg. Ute i solen. Som slår Grand på fingrarna alla dagar. Kaviar tar jag med. Kalles kanske.

Vad jag förmedlar kommer ifrån en känslomässig erfarenhet gällande vad som gjorts emot min fira vilja då jag var väldigt ung.

Min personlighet har i förvirring gjort misstag.

Men dessa har inte jag som kärleksfull varelse gjort.

Jag är för evigt fri.

Men dock har jag ändå fått stå till svars för mina destruktiva handlingar som skett i press och stress under starkt frustration.

Livet i relation till någon annan går inte att äga.

Vi kan bara äga oss själva, naturligt.

Så att ta någon annas liv blir en utmaning gällande försoning.

Inifrån och ut.

Men det är inte omöjligt.

Tänk på det. Känn in det..

Ni som valt att inte ge ett nytt liv en ärlig chans baserat på en tillfällig sexuell njutning i ytlighet i relation till oförstånd gällande vad som egentligen önskats men som omoget skett kanske berusad eller i känslomässig blindhet i relation till vad kärlek är.

Det är mord.

Ta inte er själva på så stort allvar.

Men kärleken.

Gör rätt.

Den skyldiga är rättvist det.

I relation till sig själv.

Kom till förståelse.
Genom ödmjukhet.
Möt tacksamheten.
Och slut cirkeln.

På ljusets sida.

Idag är det Tisdag.

Men för mig känns det som Lördag.

Ledigt.

Tid är en illusion och därmed all definition gällande det.

Allt är egentligen fritt.

För längesedan så sa man:

Vi möts här om 3 månar.

Det gick jättebra det.

Att vara i tid är all givande.

Det finns bara nu.

Då finns inte.

Då finns inte heller.

Allt bara är.

Vad du önskar mest är att känna dig kär.

Som helt och hållet handlar om här.

Frågor på det?

Ställ dom till dig själv och lär dig själv vart du kommer ifrån.
Som varken har med konstruktion eller geografi att göra.

Vad är din känslomässiga bakgrund?
Som ligger till grund för din upplevelse?

Vet du det?

Känslomässigt.

Eller är du stressat på flykt?

Från din egen sanning.

Doktorn vet absolut ingenting om det.

Men kan nu lära sig själv.
Precis som åklagaren. Advokaten.
Domaren.

Och polisen.

Varför jobbar undersköterskan med det den gör?

För att hjälpa till eller för att vara en hjälpare.

Det är stor skillnad.

Speciellt om hon tydligt inte tar hand om sig själv..

Som den rökande läkaren tex.

Eller den hustru misshandlande polisen.

Jodå.. Dom finns.

Allihop.

Lev nu.
Dö aldrig.

..Så!

Om alla tar och öppnar böckerna då så skall vi läsa om en urtida metafor som innefattar ett får på ett berg med en fars vrede i relation till sin egen son och budskap huggna i sten. Grabbar som går på vatten och kvinnor med lepra som gör piruetter i närvaro av sina idoler. Sen sjunger vi tycker jag!

Sångtext:

*Jag har skuld i all min evighet.
Jag har skam för att jag ur röva jag sket.
Men jag litar på dig Gud!
Även om jag bor på Rud..*

*Tack till all mitt ensamma förtret
Usch vad det luktar nu när jag sket
Faktiskt kan vi minnas oss
Genom livet skall vi slåss!*

Tack för mig!

Calm and kollekten va..

It's all good in da hood.

*Vart fann jag alla svaren?
I mitt hjärta totalt avslappnat.
Ingen anspänning.*

Total tillit.

Till mig själv och min sanna natur.